

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 870/2021
03.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суд Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Николе Радојевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К бр.422/19 од 26.02.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.351/21 од 28.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 03. новембра 2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Радојевића, па се УКИДАЈУ правноснажне пресуде Вишег суда у Београду 7К бр.422/19 од 26.02.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.351/21 од 28.04.2021. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К бр.422/19 од 26.02.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у одређеном износу од 50.000,00 динара, а за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ казна затвора у трајању од шест месеци, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца и новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, с тим што му је у изречену казну затвора на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 02.07.2019. године до 18.09.2020. године, а новчану казну је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, која ће се у случају да је не

плати у том року заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити једна дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. КЗ, од окривљеног је одузета муниција у количини од укупно 64 комада, са ознакама ближе наведеним у изреци пресуде, а на основу члана 246а став 5. КЗ у вези члана 87. КЗ од окривљеног је одузета супстанца проглашена за опојну дрогу кокаин у количини од 9,52 грама.

Окривљени АА је обавезан да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Београду плати износ од 21.612,24 динара, а Вишем суду у Београду износ од 101.110,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.351/21 од 28.04.2021. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, пресуда Вишег суда у Београду 7К бр.422/19 од 26.02.2021. године преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном АА за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од једне године, па пошто му је узета као правилно утврђена казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и десет месеци, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 02.07.2019. године до 18.09.2020. године, те на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а која ће се у случају неплаћања заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног у целости одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Никола Радојевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 11) и став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, те због повреде одредаба члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепена пресуда заснована на доказима на којима се не може заснивати, односно на записнику о претресању стана и других просторија у ..., у улици ... број .., чији је корисник и држалац отац окривљеног, те на доказима проистеклим из овог незаконитог доказа, због чега је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, коју повреду другостепени суд није отклонио, већ је жалбу браниоца окривљеног одбио као неосновану.

Одредбом члана 16. став 1. ЗКП прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Одредбама члана 84. став 1. ЗКП прописано је да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. тог законика (незаконити докази) не могу бити коришћени у кривичном поступку.

Према стању у списима, чињеницу неовлашћеног држања муниције, као обележја кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ, те неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, због којих кривичних дела је окривљени оглашен кривим, првостепени суд је утврдио на основу потврда о одузетим предметима, које су прочитане као доказ на главном претресу. Потврде су настале на основу претреса стана родитеља окривљеног, односно стана чији је корисник и држалац отац окривљеног АА, у ..., у улици ... број .., место ..., ГО ..., и поред тога што се наредба Вишег суда у Београду Кпп.Пов.бр.1116/19 од 01.07.2019. године односила на претрес стана и других просторија у ..., улица ... бр. .., чији је корисник окривљени АА .

Будући да није постојао законски основ за претрес стана чији је корисник и држалац отац окривљеног АА, већ је овај претрес обављен без наредбе суда, која се односила на стан чији је корисник окривљени и који представља засебну целину, одвојену од стана у коме је претрес извршен, то наведени претрес није обављен у складу ни са једном одредбом Законика о кривичном поступку која прописује законито претресање, већ је претрес извршен супротно одредбама члана 155. – 157. Законика о кривичном поступку, што се основано истиче у поднетом захтеву. Самим тим, и сви остали докази, проистекли из овог доказа – потврда о привремено одузетим предметима, записник о физичко – хемијском вештачењу, извештај о прегледу муниције и извештај о форензичком прегледу лица места, представљају незаконите доказе у смислу одредбе члана 16. став 1. ЗКП, на коме се судске одлуке не могу заснивати.

Како је осуђујућа пресуда заснована управо на овим доказима, то су основани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде су побијане пресуде морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити наведену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Имајући у виду да су нижестепене пресуде укинуте због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, то се Врховни касациони суд није упуштао у оцену осталих повреда закона на које се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председника већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић